

Enescu: "Oedipe"

- Premieră austriacă -

"Wiener Operntheater": unul din colectivele tinere și libere, preocupate firește de montarea unor opere de cameră sau lucrări de teatru muzical de mai mică anvergură, a atacat de astă dată o lucrare monumentală, ocolită până acum de majoritatea marilor scene: *Oedipe* de George Enescu. Acest demers este totuși consecvent principiului de umplere a unor goluri de repertoriu. *Oedipe*, prezentat în premieră cu mai mult de o jumătate de veac în urmă la Paris, cu răsunător succes, n-a fost niciodată jucat în Austria, deși compozitorul și-a petrecut la Viena ani decisivi ai vieții sale.

Creația sa de căpetenie, în patru acte, la care Enescu a lucrat începând din anii primului război mondial și până în 1931, conține întregul subiect al lui Oedip, din cele două drame ale lui Sofocle, în prelucrarea libretistului Edmond Fleg, dar și preistoria acestuia. Premiera vieneză, în limba originală, franceză, a confirmat impresia căpătată la spectacolul de la Kassel (așa cum atestă "Opernwelt" din decembrie 1992). Muzica, de mare densitate sonoră, e foarte colorată și bogată în imagini. Într-o poziție singulară, între impresionism și expresionism, ea nu-l lasă nici o clipă indiferent pe ascultător, chiar dacă structurile tematice ascunse nu-i devin conștiente la primul contact.

Sub conducerea lui Andreas Mitisek, un mare aparat orchestral și coral (angajat din Ungaria) a fost pus la punct cu o siguranță remarcabilă. Dintre soliști a dominat Dimitri Soloviov, printr-o abordare energică, atât pe planul rostirii muzicale, cât și ca gestică, a rolului copleșitor ce revine eroului titular, față de care ceilalți protagoniști apar aproape ca "purtători de replici" doar, exceptând marea scenă a Sfînxului, care și-a găsit în Helga Wagner o interpretă-virtuoază. Sven Hartberger, directorul teatrului, a asigurat el însuși regia spectacolului, fără efecte ieftine, în schimb cu înțelegerere pentru marea statică, chiar și în condiții insuficiente de spațiu și renunțând la o montare luxoasă. Scenografia simplă a Norci Scheidl s-a dovedit bună, cu puține modificări, pentru toate cele șase tablouri.

Manfred Blumauer

Câteva date: Premiera - 22 aprilie 1993. Conducerea muzicală - Andreas Mitisek. Regia - Sven Hartberger. Scenografia - Nora Scheidl și Claudia Hannemann. Lumini - Harald Godula. Soliști - Dimitri Soloviov (Oedip), Claudius Muth (Tiresias), Martin Winkler (Creon), Tobias Cambensy (Păstorul), Dimitris Kassumis (Marele Preot), John Sweeney (Phorbas), Hiroyuki Ijichi (Paznicul), Nikola Mihailovic (Theseu), Eric Huchet (Laios), Helga Wagner (Jocasta, Sfînxul), Wanjy Kojuharova (Antigona) și alții.

Din "OPERNWELT" 7/1993

Traducere de Sergiu Sarchizov